

Stichting Accordion for Art

Aanvraag Brabant C

INHOUDELIJK PLAN TRAJECT TOEAC

MELLE

**een literaire weergave, een theatrale interpretatie,
een muzikale vertolking**

Melle?
Ja?
Ik heb gezongen.
Ik heb het gehoord.
En?
Schoon.
Is dat alles?
(stilte)
Heel schoon.

Inhoudsopgave

	Pagina's
1. Inleiding traject TOEAC	3
2. MELLE	
2.1. Korte samenvatting van het project	4
2.2. Artistiek plan	4-5
2.3. Artistieke visie	5-6
2.4. Concrete uitwerking van het plan	6-8
2.5. Artistieke kern	8
3. Context van MELLE in het gehele traject	9-10

1. Inleiding traject

Stichting Accordion for Art & TOEAC

Stichting 'Accordion for Art' heeft ten doel het accordeon een volwaardige plaats te bezorgen in de (kunst-)maatschappij. De stichting gaat daarin een intensieve samenwerking aan met het accordeonduo TOEAC. Daarnaast worden op projectbasis kunstenaars en/of uitvoerders betrokken bij de ontwikkeling en uitvoering van de verschillende projecten waaronder regisseurs, componisten, dansers, musici, acrobaten, filmmakers, pr-medewerkers, verkoopbureaus enzovoorts. De stichting richt zich vanuit haar doelstelling op 3 domeinen:

- professionele kunst; programmering en ondersteuning van projecten op nationale en internationale podia waarin het accordeon een centrale rol speelt;
- muzikeducatie, zowel in de de breedte (regulier onderwijs) als talentontwikkeling;
- collaboraties met amateurkunst.

Door zich niet te beperken tot een specifieke doelgroep, maar het juist te verspreiden over verschillende domeinen, heeft de Stichting een groot en intensief bereik om haar doel uit te dragen. In samenwerking met TOEAC heeft de Stichting een aantal projecten voor ogen om de komende jaren zo dicht mogelijk bij bovenstaand doel te komen. Deze projecten hebben naast een concerterend aspect ook een maatschappelijk én educatief doel. Bij Brabant C vragen we ondersteuning voor het project 'Melle' dat we later uitgebreid zullen toelichten. Daarnaast lichten we kort de andere projecten toe om aan te geven in welke context en binnen welke algemene visie de voorstelling 'Melle' geplaatst wordt. Juist de combinatie van deze projecten maakt TOEAC zo uniek; het draagvlak voor het accordeon als klassiek instrument wordt op deze manier uitgebouwd in alle lagen van de samenleving. En dat is precies wat de Stichting en TOEAC voor ogen hebben om haar idealen te realiseren: de zeggingskracht van klassieke muziek en accordeon tot algemeen goed smeden.

In het hoogstaande project 'Melle', speelt het accordeon een centrale rol. Het is een muziektheaterproductie met als artistiek team het accordeonduo TOEAC, actrice Lies Pauwels en tekstschrijver Josse de Pauw, en gaat komend cultureel seizoen in première. 'Melle' maakt het voor TOEAC mogelijk een nieuwe en volgende stap te zetten door de samenwerking met vooraanstaand regisseur en schrijver Josse de Pauw, de programmering in vooraanstaande zalen waar het duo niet eerder speelde en het bereiken van een nieuw publiek.

2. MELLE

**een literaire weergave, een theatrale interpretatie,
een muzikale vertolking.**

2.1 Korte samenvatting van het project

Stichting Accordion for Art vraagt een projectsubsidie aan voor 'Melle', een muziektheaterproductie in co-productie met de Belgische Stichting Sontag. Het artistieke team wordt gevormd door accordeonduo TOEAC, actrice en regisseur Lies Pauwels, tekstschrijver Josse de Pauw en componist Ad Cominotto.

De gedeelde geschiedenis van Josse De Pauw en Lies Pauwels ligt aan de oorsprong van deze voorstelling, naast de wens van Pauwels en TOEAC om een voorstelling te maken waarin hun beide disciplines samensmelten tot één taal. Hiermee wordt het publiek aan de hand meegenomen langs het ontroerende en meeslepende verhaal van 'Melle'.

De Pauw laat in 'Melle' Lies terugkeren naar haar geboortegrond in het Vlaamse Melle. Het is een gevoelige ode aan het dorp van een jeugd vol positieve tumult en scheppende chaos. De deur van de familie Pauwels stond letterlijk altijd open en menigeeen, waaronder diverse kunstenaars als De Pauw, nam deel aan het Pauwels-gezinsleven of kwam er zijn roes uitslapen. In deze sferen van huiselijkheid, het leven van alledag, wordt gezocht naar intimiteit en geborgenheid. In deze periode koesterde Lies meer dan alleen bewondering voor De Pauw. Lies was nog maar een kind, maar klaar om zich in de liefde te storten en gezien te worden. Het mocht een ongelijke verhouding zijn. Die van een kind en een grote mens. Alles heeft zich voltrokken zonder dat er zich iets heeft voorgedaan. Enkel hevige, maar ontoereikende liefde.

*“Ge hebt mijn naam gezegd.
'Melle' hebt ge gezegd
en het klonk als: toen alles nog mogelijk was.
Toen alles nog mocht.
De moeilijke dingen én de gemakkelijke.
Melle, toen uw hersens nog niet waren opgevoed.
Melle, toen liefde iets was om blij mee te zijn”
(De Pauw)*

TOEAC vergezelt Lies op deze reis. Zij houdt haar de spiegel voor, zij daagt haar uit, zij troost haar. Als metgezellen vinden zij samen hun weg door herinneringen en tijd. De voorstelling is opgebouwd uit flarden tekst en flarden muziek. Er wordt een vorm ontlokt waarbij tekst en muziek elkaar uitnodigen maar evengoed vloekend en ziedend tegenover elkaar staan. Een symbiose van beide disciplines. De artistieke kern verwijst zelf graag naar een 'meerstemmige voorstelling'.

Melle wordt 32 keer uitgevoerd in theaters in Nederland en België.
Een unieke samenwerking, waarbij twee stichtingen zowel letterlijk als figuurlijk grensoverschrijdend te werk gaan.

2.2 Artistiek plan

De noodzaak om dit project te realiseren ligt besloten in een vijftal motivaties:

Ten eerste hebben Lies en TOEAC de behoefte om samen te werken, en daarmee de krachten te bundelen. Als performers beschikken zij alledrie over een enorme overtuigingskracht en gedrevenheid en durven zij volledig op te gaan in hun spel waarbij zij risico's niet uit weg gaan. Om collega's te vinden met dezelfde visie en vaardigheden is niet zo vanzelfsprekend. Lies, Renée en Pieterneel, worden gedreven door dezelfde idealen; kwaliteitskunst uitvoeren in een voor een breed publiek toegankelijke taal. Door elkaars krachten te bundelen en een samenwerking aan te gaan, breiden deze drie energieke

vrouwen hun mogelijkheden uit zich uit te drukken naar het publiek.

Ten tweede vindt in de voorstelling 'Melle' een unieke uitwisseling van kunstdisciplines plaats. Volgens TOEAC en Pauwels is de ultieme kunstvorm er niet één die zich beperkt tot maar één discipline. Zij willen samen één dramaturgische lijn creëren langs verschillende communicatiekanalen waarin afzonderlijke disciplines samensmelten in één verhaal. Het drietal zal op zoek gaan naar een alliantie tussen verschillende mensen die elkaars visie, kwaliteit en artistiek vermogen met elkaar in verband brengen waarbij zij de verschillende communicatiekanalen (muziek, tekst en non-verbale communicatie) zullen combineren, contrasteren en versterken. Deze visie en kwaliteiten zijn zowel TOEAC als Pauwels op het lijf geschreven, wat door pers en publiek rijkelijk wordt beaamd:

Eindhovens Dagblad over TOEAC: 'Het was het perfecte concert. Prikkelend, verrassend, gevarieerd, de ideale match tussen muziek en beeld en zelfs een beetje cabaret. TOEAC heeft smaak en fantasie en ook het lef om achter hun instrument vandaan te komen'.

Arne Sierens over Lies Pauwels: 'Lies Pauwels kan investeren. Ze geeft zich totaal – met veel schroom, ze wil geen gratis dingen doen – voortdurend getoetst aan haar gevoel van 'is dat wel juist?' – maar wel met een bijzonder hoge risicofactor'.

Het laten samensmelten van disciplines vergt een heldere bewustzijn van de mogelijkheden en beperkingen van de betreffende disciplines. Pauwels en TOEAC willen hun ervaring, kennis en vaardigheden graag delen met een nieuwe generatie podiumkunstenaren in de vorm van workshops.

Ten derde is een grote motivatie het promoten van klassieke muziek en dan specifiek het klassiek accordeon. Om het accordeon onmiskenbaar onderdeel te laten zijn van de klassieke muziekwereld, is het belangrijk om de bestaande accordeonliteratuur uit te breiden. Steeds meer componisten voegen het accordeon toe aan hun klankkleurenpalet waardoor er steeds meer werken worden geschreven voor het klassiek accordeon. Gezien het accordeon een instrument in ontwikkeling is en zeer specifieke klankeigenschappen heeft, wil TOEAC componisten uitdagen om voor dit prachtige instrument nieuwe muziek te schrijven. TOEAC is dan ook zeer verheugd dat zij voor deze voorstelling Ad Cominotto bereid heeft gevonden te schrijven voor haar instrument.

Ten vierde is er een sterke behoefte om het verhaal van 'Melle' uit te dragen in een voorstelling. Het is een persoonlijk verhaal voor Pauwels uit haar vroege jeugd, dat haar gevormd heeft als mens en actrice. Haar persoonlijke band met De Pauw kent inmiddels vele gezichten, waarvoor in de jaren '70 in 'Melle' de basis werd gelegd. Tekstschrijver Josse De Pauw en Lies Pauwels kennen elkaar namelijk al van toen Pauwels nog een kind was. De Pauw woonde in die periode een tijd in huize Pauwels. Dit gedeelte verleden is vertrekpunt voor het verhaal van 'Melle' waarbij het kleine meisje Lies heen en weer wordt gesleurd tussen emoties van verliefdheid, stuurloosheid, gewichtloos en haveloos willen zijn.

Tot slot willen de Nederlandse Stichting Accordion for Art en de Belgische Stichting Sontag samenwerken met de ontwikkeling van één gemeenschappelijke productie. Alhoewel Nederland en België buuren zijn en veel raakvlakken hebben, is het niet vanzelfsprekend dat er regelmatig co-producties plaatsvinden. De ontwikkeling van 'Melle' is voor Lies Pauwels een mogelijkheid haar rol als actrice in Nederland verder te stabiliseren, en geeft het TOEAC een mooie kans zich te presenteren aan een Belgisch publiek.

2.3 Artistieke visie

In Melle wordt een universum gecreëerd waarin 'communiceren op een tweede niveau' op de spits wordt gedreven. Het is een verbrokkelde lijn van tekst en muziek waarlangs een verhaal verteld wordt, een gedachtenloop die emotioneel op volle toeren draait. Een proces van woorden, emoties en gedachten die zoeken naar andere woorden, emoties en gedachten. Melle is hiermee een vorm waarin 'een staat van zijn' wordt uitgedrukt, een

abstracte kunstvorm waarin een emotionele toestand wordt uitgebeeld. Lies creëert als jong meisje een geheel eigen waarheid, een fantasiewereld waarin De Pauw een hoofdrol speelt als haar muze. Wanneer de volwassen Lies deze herinneringen naar boven haalt, worden feit en verbeelding door elkaar gehaald.

Het accordeon kan de tijdsgeest waarin 'Melle' zich afspeelt als geen ander vertolken. De Belgische trekzak, de trekharmonica en de bisonore zijn verbonden met Vlaanderen. Het instrument van de grote aanmoediging van emoties. Anderzijds vertolkt het accordeon de hogere kunst die in huize Pauwels werd bedreven met klassieke werken als Bach en Grieg. Het accordeon is het *instrument* in de voorstelling maar is tevens ook de *muze* en de houvast van het hoofdpersonage in Melle. Daardoor valt het leven van de dolende - naar betekenis zoekende - hoofdpersoon in de plooi.

Lies en TOEAC streven ernaar om betekenis en abstractie tegenover elkaar te stellen. Er wordt een vorm ontlokt waarbij tekst en muziek elkaar uitnodigen maar evengoed vloekend en ziedend tegenover elkaar worden gesteld. Door de muziek wordt de tekst beïnvloed of geprovoceerd waardoor beiden hand in hand gaan. Op andere momenten zal de muziek juist contrasterend werken. Tekst en muziek worden een doorgedreven woordelijk en muzikaal betoog. Een bij wijlen filosofische, maar evengoed banale en doorgedraaide uiteenzetting. Op die manier zal ware symbiose tussen beide disciplines plaatsvinden. Melle is niet opgebouwd als een monoloog en niet als een concert. Er is ook geen sprake van een andere standaard-kunstvorm waarin disciplines samensmelten zoals de opera. Toch is ook in deze voorstelling sprake van een ware samensmelting, een symbiose van beide disciplines. De voorstelling is opgebouwd uit flarden tekst en flarden muziek. Op het eerste gezicht lijkt hierdoor een dramaturgische lijn te ontbreken, maar niets is minder waar. De artistieke kern verwijst zelf graag naar een 'meerstemmige voorstelling';

*De actrice vertolkt de stem van de man,
De actrice vertolkt de stem van het meisje,
De accordeons vertolken de stem van de man,
De accordeons vertolken de stem van het meisje,
En zij zijn in gesprek.
De accordeons vertolken ook de stem van de omgeving,
De accordeons vertolken ook de stem van zijn en haar emoties,
De accordeons bieden hen troost,
bieden hen een uitlaatklep,
bieden hen inzicht in de tijd van toen en die van nu,
bieden hen warmte en geborgenheid,
bieden hen een weerwoord en begrip
zodat hun gesprek voort kan blijven gaan...*

Tijdens de ontwikkeling en rondom de uitvoeringen van 'Melle' gaan de uitvoerenden samenwerken met de nieuwe generatie podiumkunstenars die nu studeren aan een vakopleiding door middel van workshops. Het laten samensmelten van disciplines vergt een heldere bewustzijn van de mogelijkheden en beperkingen van de betreffende disciplines. Fontys Hogeschool voor de Kunsten en het conservatorium van Gent zijn, naast een aantal andere Hogescholen, instellingen waar TOEAC en Lies Pauwels al eerder mee samenwerkten. Ook voor deze productie zullen in samenwerking met deze hogescholen workshops worden georganiseerd om ervaring, kennis en vaardigheden te delen met een nieuwe generatie podiumkunstenars.

2.4 Concrete uitwerking van het plan

Dramaturgische lijn, plot en scèneopbouw:

Bij aanvang worden de herinneringen van 'de grote mens' in scene gezet. Herinneringen aan de jaren '60, waarin De Pauw en Pauwels elkaar leerden kennen. Geromantiseerde herinneringen, vol van vooroordelen over het dorpse bestaan. Onder invloed van de aangescoten cafémuziek van de accordeons vindt het publiek haar weg de zaal in, en ma-

ken ze kennis met deze 'grote mens' van weleer. De romantiek van het verleden wordt herleefd. Drank, sex, vrijheid, verboden liefde en veel pijn en verdriet doen hun intrede.

Maar hij richt zich tot haar. In het nu.

De accordeons nemen de rol van 'de grote mens' op zich. En Lies gaat in gesprek. Zij is verdrietig, ontevreden, teleurgesteld en vol van pijn. Het nu staat haar tegen. Ook zij wil terug naar de tijd van weleer. Terug naar het contact van toen.

De accordeons - de grote mens - proberen haar troost te bieden, maar zij wil hier niets van weten. Het verdriet en ontevredenheid dat zich opbouwt tot steeds grotere woede terwijl de accordeons, nadat zij de troost afslaat, zich terugtrekken in hun herinneringen aan de tijd van weleer.

Dit doet haar geen goed. Ze spuugt op alles van het nu dat in groot contrast staat met het dorpse leven van toen. De bioboeren, overgezonde superfood-diëten, de zogenaamde feministische balans, de waardeloosheid van onze kunst, de belachelijke kledingstijl van pubers, het misbruik in de kerk, de machteloze zoektocht van iedereen naar balans, langs chakra's en wellness. Maar vooral op zichzelf. Vol zelfspot tiert ze over haar haat jegens haar eigen persoon. Ze spuugt en spuugt. Razend stoomt ze over het podium. Langzaam volgen de accordeons deze opbouw en schuiven ze van de 'grote mens' naar 'het meisje'. Ze onderstrepen haar woorden, zetten ze kracht bij. Het troosten heeft geen zin meer, het moet ontsporen en ontwrichten. En dat gebeurt. Zij verzandt in volledige hysterie. En met 'zij', wordt in dit geval geduid op zowel de actrice als de accordeons. Zij gaat af, en de accordeons hervinden zich. In het karakter zoals in de opening, maar in een hervonden staat. Melancholisch, maar met klasse. Emotioneel, maar beheerst.

'En toen, op een dag, was daar de accordeon, de trekzak, de tietenpletter, het pensorgel... en de tranen gingen stromen en geen mens die vroeg naar een reden, niemand die op een uitleg zat te wachten, alsof iedereen plots het onbegrijpelijke begreep.' (de Pauw)

De accordeons worden haar redding. Zij die niet mag huilen mag het nu wel. Zij die haar emoties niet mag tonen, toont ze. Ze mag kwetsbaar zijn, het mag pijn doen. Zij mag zijn.

Het gesprek wordt hervat. In een nieuwe toon weliswaar. De deuren zijn nu geopend. De accordeons nemen wederom actief deel aan het gesprek. Ze kleuren niet alleen de woorden of onderschrijven de emoties, maar geven vorm aan het gesprek. Het gesprek wordt zachter en warmer. De liefde van de accordeons blijkt sterker dan het wantrouwen.

'Ge hebt mijn naam gezegd.

'Melle' hebt ge gezegd en het klonk als; toen alles nog mogelijk was. Toen alles nog mocht. De moeilijke dingen én de gemakkelijke.

Melle, toen uw hersens nog niet waren opgevoed.

Melle, toen liefde iets was om blij mee te zijn.' (de Pauw)

Totdat hun liefde zich uiteindelijk ontvouwd in een prachtig lied. Alle stemmen voegen zich samen en worden één. Gezongen door de stem, begeleid door de accordeons, waarin het startpunt terugkeert bij het begin.

Zij wil bij hem. Hij wil bij haar. Het kan niet. Want de tijd.

Maar toch is zij gearriveerd in een nieuw stadium.

Zij is gesterkt, zij heeft haar stem hervonden. En zij is niet langer alleen.

Zij heeft de muziek aan haar zijde.

Haar emoties, haar uitlaatklep, troost, warmte en geborgenheid.

En toch blijft zij alleen.

Melle.

Theatertekst & compositie

Josse De Pauw creëerde voor deze opdracht een startpunt voor een nieuwe tekst die voor

Lies Pauwels op het lijf geschreven is (zie bijlage). De Pauw kiest hierbij niet voor een typisch 'monologerende' vertelling' maar schrijft een tekst in flarden en fragmenten. Dit zowel in samenspraak met de componist, als naar de wens van de uitvoerders om de dramatische lijn ook in de repetitieperiode nog verder te kunnen vormgeven. Het startpunt en eindpunt van de voorstelling staan vast en de elementen die vertelt worden staan vast. Maar hoe de weg langs deze elementen exact vorm zal krijgen zal pas in de uiteindelijke repetities duidelijk worden, waar muziek en tekst via de uitvoerders opnieuw samen komen. Dan wordt duidelijk welke fragmenten en flarden deze dramatische lijn optimaal zullen ondersteunen.

Vanuit intensief contact en overleg met De Pauw, Pauwels en TOEAC, heeft componist Ad Cominotto inmiddels een deel van het muzikale repertoire gecomponeerd voor TOEAC (zie bijlage). Zijn muziek is gebaseerd op de reeds geschreven tekst en op de gesprekken die gevoerd zijn met Pauwels en TOEAC. Zoals bij de tekst, gaat ook de muziek uit van flarden, die door de uitvoerders uiteindelijk in volgorde geplaatst gaan worden. Dit betekent natuurlijk niet dat de inhoudelijke opbouw en lijnen in de muziek ontbreken, zoals te zien is in de bijlage. Cominotto heeft het reeds afgeronde repertoire uitermate geschikt geschreven voor het instrument. Cominotto is bekend met het accordeon; hij speelt al van kinds af aan zelf meer dan verdienstelijk accordeon. Zijn kwaliteiten als componist zijn door de meest uiteenlopende musici geroemd. TOEAC kijkt dan ook verwachtingsvol uit naar deze samenwerking. Het overige deel van de muziek zal ontstaan tijdens de repetities, waar Cominotto bij aanwezig zal zijn.

2.5 Artistieke kern

Lies Pauwels is betrokken bij vele Nederlandse en Belgische producties zoals Freetown van Dood Paard, De Laatkomer van het Noord Nederlands Toneel, Hamilton Complex van Het Paleis, Moeder en Kind van CAMPO etc. Met haar doorzettingsvermogen, haar kracht en haar steeds hernieuwde gedrevenheid is ze voortdurend bezig om andere manieren van creëren te vinden. Ondertussen heeft ze zich als actrice - maar ook als theatermaker - nationaal en internationaal meermaals bewezen. In 2011 wint Pauwels voor haar spel in Freetown de Colombina. Volgens de jury: 'Een aardse en fysieke rol waarin zij de poëtische tekst van Rob de Graaf invoelbaar maakt en ze het publiek voor zich weet in te nemen ondanks de verschrikkelijke dingen die ze zegt.'

Ondanks het feit dat TOEAC een unieke en veelal onbekende bezetting heeft, heeft zij haar sporen in de klassieke muziekwereld al volop verdiend. Zo heeft TOEAC vele prijzen ontvangen en geeft ze wereldwijd concerttournees in o.a. Zuid-Afrika, Canada, Indonesië, Rusland, China en Europa. Pieter en Renée worden gewaardeerd om hun communicatie, toegankelijkheid en expressie, repertoirekeus en het niet schuwen van samenwerking met andere disciplines om hun boodschap over te brengen. TOEAC streeft er naar het accordeon als klassiek instrument een volwaardige plek te bezorgen in de (hedendaagse) muziekkunst. In gebieden als Rusland en Scandinavië is het accordeon als concertinstrument helemaal opgenomen in de klassieke muziekwereld. Ook in Nederland en België is in de jaren '90 een kleine opleving te zien betreffende literatuur voor accordeon. TOEAC wil deze opleving doorzetten door met grote regelmaat samen te werken met componisten en uitvoerend kunstenaars. Dankzij het ambassadeurschap van TOEAC maakt een groot publiek kennis met de ongekende mogelijkheden van dit prachtige instrument. Voor de promotie van het accordeon als serieus concertinstrument is het van groot belang de samenwerking aan te gaan met meerdere kunstdisciplines waardoor het accordeon een steeds groter draagvlak krijgt.

Melle biedt Pauwels en TOEAC de mogelijkheid om hun positie in zowel België als Nederland verder te versterken. De persoonlijke relatie met Josse de Pauw die in de voorstelling aan de oppervlakte komt, de ontwikkeling van nieuwe accordeonliteratuur en de samenwerking tussen Nederland en België zijn essentiële elementen van de productie. Tot slot maakt de symbiose tussen verschillende kunstdisciplines in de voorstelling zelf, maar ook in de voorbereiding met studenten uit de vakopleiding, Melle tot een uniek project.

3. Context van MELLE in het gehele traject

Zoals in de inleiding reeds benoemd, zet de stichting zich actief in binnen de domeinen 'professionele kunst op nationale & internationale podia', 'muziekeducatie' en 'amateur-kunst' om de doelstelling, het accordeon een volwaardige plaats te bezorgen in de (kunst)maatschappij, na te streven. 'Melle' is daarbij binnen een bredere context van projecten geplaatst, waarbij al deze domeinen optimaal bediend zullen worden.

We lichten deze projecten graag heel kort toe, om een compleet beeld te schetsen van de werkzaamheden van de stichting en TOEAC waarvan MELLE een essentieel deel uitmaakt. Het toegankelijke initiatief 'Mindful Canto', tegenover het 'highbrow-project' met Genevieve Murphy. 'Paraplu', als vervolg op de kindervoorstellingen die de Stichting al eerder produceerde. Echter zal met deze voorstelling de connectie met grotere podia worden gezocht, in plaats van scholengemeenschappen. Hiermee zal 'De Paraplu', net als Melle, een stap zijn naar een samenwerking met de grotere concertzalen in Nederland.

Mindful Canto	<p><i>Waar de patronen van de muziek de patronen van het bewustzijn tot rust brengen</i></p> <p>In november 2015 startte TOEAC een pilot van 'Mindful Canto' met dansers van Kunstlokaal Gemert o.l.v. Rita Vogels tijdens het Windkrachtfestival in Helmond. In deze zeer toegankelijke voorstelling Mindful Canto brengt stichting Accordion for Art Nederlands populairste compositie op plekken waar het normaliter niet snel klinkt; kleinere steden en dorpen zoals Veldhoven, Veghel, Gemert-Bakel, Uden etc. Door de samenwerking aan te gaan met lokale partijen zoals dansgezelschappen wordt het draagvlak voor klassieke muziek in het algemeen en het accordeon verdeeld over alle lagen van de samenleving. En dat is precies wat de stichting en TOEAC voor ogen heeft om haar idealen te realiseren: de zeggingskracht van klassieke muziek en accordeon tot algemeen goed smeden.</p> <p>Canto Ostinato van Simeon ten Holt werd nog niet eerder op accordeon uitgevoerd. De patronen van de muziek brengen de patronen van het bewustzijn tot rust. Het repetitieve en minimalistische karakter maakt het uitermate geschikt voor een dansvoorstelling. De meditatieve klanken van Canto vormen de inspiratiebron voor choreografe Rita Vogels en Pieterneel, die naast accordeoniste ook yogadocente is, om een dans te creëren gebaseerd op de principes van yoga. Op die manier zullen verschillende dansgezelschappen niet alleen kennismaken met het accordeon, maar ook met één van meest beroemde Nederlandse composities en minimal music. Het repetitieve en minimalistische karakter maakt het uitermate geschikt voor een dansvoorstelling.</p>
Insecurity - met Genevieve Murphy (componiste)	<p>In samenwerking met November Music en componiste Genevieve Murphy ontwikkelt TOEAC een nieuwe compositie/voorstelling in 2018. Composities van Murphy zijn uitgevoerd door o.a. Amsterdam Sinfonietta, Nieuw Ensemble, Nederlands Blazers Ensemble, Koninklijk Concertgebouw Orkest en het Storioni Trio. Genevieve werkt net als TOEAC graag samen met andere kunstdisciplines en experimenteert in multidisciplinaire projecten met dans, tekst, beeld, elektronica etc. Met de samenwerking zullen Murphy en TOEAC zich verdiepen in de menselijke psyche en de rol die onzekerheid daarbij speelt. Het gaat hierbij vooral om hoe de menselijke gedachte enerzijds de kracht geeft om door te gaan met leven, maar tegelijkertijd destructief kan zijn.</p>
Douw Fonda (cello) & TOEAC	<p><i>Alles van waarde is weerloos' (Lucebert)</i></p> <p>Met Douw Fonda (cello) ontwikkelt TOEAC een programma voor een doelgroep die vaak in staat is zelfstandig een concertzaal of theater te bezoeken, maar daar wel enorm van geniet; namelijk bewoners van verzorgingstehuizen. Een hulpbehoevende groep in de maatschappij die deze musici met deze voorstelling vanuit optimisme en positiviteit wil benaderen. Vanaf september 2017 krijgt dit plan verder vorm.</p>
De Paraplu	<p>Uitgangspunt voor de muziektheatervoorstelling is het boek 'De Paraplu' van Dieter en Ingrid Schubert. De artistieke kern bestaat uit Klaartje van Veldhoven (sopraan), Nicoline Soeter (componiste) en TOEAC. Morgana Marques is verantwoordelijk voor de scenografie en Annechien de Vocht voor de regie. Het kleurrijke boek 'De Paraplu' spreekt erg tot de muzikale verbeelding vanwege de verschillende sferen en culturen die in het boek voorbij komen. Partners worden gevonden in Tivoli Vredenburg en Philharmonie Haarlem.</p>

Stichting Accordion for Art en TOEAC beperken zich niet alleen tot het promoten van het klassiek accordeon in de klassieke concertzalen en/of festivals, maar richten zich ook actief op een educatieve concertpraktijk. Met hun rijke ervaring in het muziekonderwijs (opleiding Docent Muziek, doceren muziekonderwijs) is muzikeducatie een essentieel onderdeel van het uitdragen van haar idealen. Sinds 2013 zet TOEAC zich dan ook actief in om klassieke muziek, en dan met name het accordeon, te promoten op scholen door middel van kinderconcerten en voorbereidende muzieklessen. Op die manier neemt zij de jongere generatie aan de hand en onderwijst het basisschoolleerlingen in de wereld van de klassieke muziek. De domeinen 'muzikeducatie en amateurkunst' sluiten niet aan bij het werkveld van Brabant C. Hier gaat de Stichting dan ook de samenwerking aan met andere partijen, waaronder het Fonds Podiumkunsten, BNG Cultuurfonds, VSB Fonds, BKKC en Fonds Cultuurparticipatie. Om een volledig beeld te geven van het werkveld van Stichting Accordion for Art en TOEAC en de context waarin 'Melle' wordt geplaatst, volgt een korte beschrijving van de werkzaamheden m.b.t. muzikeducatie:

'TOEAC pictures...': Een schoolvoorstelling die al ruim 100 keer is uitgevoerd in Noord-Brabant waarin leerlingen van groep 3-5 een muzikaal museum bezoeken. De schilderijen van Moessorgski's tentoonstelling komen tot leven op hét Russische instrument bij uitstek: de BAYAN, ofwel, het accordeon. TOEAC maakte een bewerking van dit fantastische werk en nodigde componist Chiel Meijering uit zijn persoonlijke aanvulling te geven op de schilderijen van Moessorgski. Waar Hartmanns schilderijen Moessorgski inspireerden voor zijn meesterwerk, laat Meijering zich door Mondriaans lijnen leiden. Een muzikale expositie waarin de Russische en Nederlandse wereld door de accordeons worden verbonden.

Fairly Tales: TOEAC presenteert een ongewoon sprookje, waarin Roodkapje wordt aangevallen door Angry Birds, en de Kleine Zeemeermin op de vlucht is voor Donkey Kong... Eén figuur weet te ontsnappen, maar kan hij met de hulp van TOEAC en haar betoverende muziek de sprookjes redden..? Een schoolvoorstelling voor groep 5-8, waarin TOEAC haar grenzen overschrijdt als musici en als ware actrices het toneel bestijgen en de leerlingen meenemen in deze spannende strijd.

Door de muziek van Tsjajkovski, Grieg en Ravel in een theatraal jasje te steken én niet alleen op scholen uit te voeren, maar ook op plekken waar klassieke muziek normaliter niet ten uitvoer wordt gebracht (bijv. kindervakantieweken, kinderfestivals, wijkcentra, winkelcentra) worden kinderen bereikt die normaliter niet met deze kunsten in aanraking komen. Door op deze manier deels mee te gaan in de verwachtingen en voorkeuren van deze publieksgroep, maar zonder daarbij inhoudelijk concessies te doen, is dit volgens TOEAC de ultieme manier om een ook deze kinderen te bereiken met klassieke muziek.

Beide bovengenoemde voorstellingen blijven de komende jaren geprogrammeerd staan. 'TOEAC Pictures...' werd in 2013 ontwikkeld met financiële steun van het Fonds Podiumkunsten, de Rabobank en het crowdfundingplatform 'voordekunst'. Fairly Tales werd in 2016/2017 mede mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten, Janivo en BNG Cultuurfonds. Beide voorstellingen zijn geregisseerd door Marc Krone. Sophie van Boven ontwierp het decor.

Talentklas

Zoals reeds uitgebreid beschreven, is het accordeon een jong instrument. Het pedagogische fundament dat instrumenten als piano, viool en zang genieten, is dan ook onvergelijkbaar met het methodische materiaal dat voor handen is voor het accordeon. Dit resulteert dan ook in een groot niveauverschil tussen het accordeon en andere instrumenten. In een aantal landen is dit verschil minder groot, en genieten leerlingen op muziekscholen wel een gefundeerde opleiding. Een groot voorbeeld hierin is Finland. Graag zouden Renée en Pieter met de talentklas een opleiding oprichten, die zich baseert op dit Finse systeem, waarbij talentvolle leerlingen al van jongs af aan gereguleerd aanvullende lessen krijgen. Op die manier wordt de achterstand tijdig ondervangen en een gedegen basisniveau gegarandeerd voor de vakopleiding aan het conservatorium, zodat deze talenten, wanneer ze doorgroeien, op niveau aansluiten bij medestudenten die andere instrumenten bespelen én aansluiting vinden bij accordeonisten op internationaal niveau.